

CATISMA A NOUA

Întru sfârșit, Psalmul cântării lui David,
cântarea lui Ieremia și a lui Iezechiel și a nemerniciei
norodului, când voia să iasă din robia Babilonului, 64

- 1 ie se cuvine cântare, Dumnezeu, în Sion, și Ție se va da rugăciune în Ierusalim.
- 2 Auzi rugăciunea mea; către Tine tot trupul va veni.
- 3 Cuvintele celor fără de lege ne-au biruit pe noi, și păgânătățile noastre Tu le vei curăți.
- 4 Fericit este pe care l-ai ales și l-ai primit, locui-va în curțile Tale.
- 5 Umplea-ne-vom de bunătățile casei Tale; sfântă este Biserica Ta, minunată întru dreptate.

- 6 Auzi-ne pe noi, Dumnezeu, Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului și a celor de pe mare departe.
- 7 Cea ce gătești munții întru tăria Ta, încins fiind cu putere; Cea ce tulburi adâncul mării; sunetele valurilor ei cine le va suferi?
- 8 Tulbura-se-vor neamurile, și se vor spăimânta cei ce locuiesc pe margini de semnele Tale; ieșirile dimineții și ale serii le vei veseli.
- 9 Cercetat-ai pământul și l-ai îmbătat pe dânsul, înmulțit-ai a-l îmbogăți pe el.
- 10 Râul lui Dumnezeu s-a umplut de ape; gătit-ai hrană lor, că așa este gătirea.
- 11 Brazdele lui îmbată-le, înmulțește rodurile lui, întru picăturile lui veseli-se-va răsărind.
- 12 Blagoslovi-vei cununa anului bunătății Tale, și câmpii Tăi se vor umplea de grăsime.
- 13 Îngrășa-se-vor cele frumoase ale pustiei, și cu bucurie dealurile se vor încinge.
- 14 Îmbrăcatu-s-au berbecii oilor, și văile vor înmulți grâul; striga-vor pentru că vor cânta.

Întru sfârșit, cântarea Psalmului Învierii, 65

- 1 trigați Domnului tot pământul, cântați numelui Lui, dați slavă laudei Lui.
- 2 Ziceți lui Dumnezeu: cât sunt de înfricoșate lucrurile Tale; întru mulțimea puterii Tale, minți-vor Ție vrăjmașii Tăi.
- 3 Tot pământul să se închine Ție și să cânte Ție, să cânte adică numelui Tău, Preaînalte.
- 4 Veniți și vedeți lucrurile lui Dumnezeu, cât este de înfricoșat în sfaturi, mai mult decât fiii oamenilor.
- 5 Cel ce întoarce marea în uscat, prin râu vor trece cu piciorul; acolo ne vom veseli de Dânsul.
- 6 De Cel ce stăpânește întru puterea Sa veacul, ochii Lui spre neamuri privesc; cei ce amărăsc să nu se înalțe întru sineși.
- 7 Binecuvântați, neamuri, pe Dumnezeul nostru, și auzit faceți glasul laudei Lui.
- 8 A Celui ce a pus sufletul meu întru viață, și nu a dat spre clătinare picioarele mele.
- 9 Că ne-ai cercat pe noi, Dumnezeule, cu foc ne-ai lămurit pe noi, precum se lămurește argintul.

- 10** Băgatu-ne-ai pe noi în cursă, pus-ai necazuri pe umărul nostru, ridicat-ai oameni pe capetele noastre.
- 11** Trecut-am prin foc și prin apă, și ne-ai scos pe noi întru repaus.
- 12** Intra-voi în casa Ta cu arderi de tot, da-voi Ție rugăciunile mele, care le-au osebit buzele mele.
- 13** Și a grăit gura mea întru necazul meu.
- 14** Arderi de tot cu măduvă voi aduce Ție, cu tămâie și cu berbeci, aduce-Ți-voi boi cu țapi.
- 15** Veniți de auziți, și voi povesti vouă, toți cei ce vă temeți de Dumnezeu, câte a făcut sufletului meu.
- 16** Către Dânsul cu gura mea am strigat, și L-am înălțat sub limba mea.
- 17** Nedreptate de am văzut în inima mea, să nu mă audă Domnul.
- 18** Pentru aceasta m-a auzit Dumnezeu, luat-a aminte la glasul rugăciunii mele.
- 19** Bine este cuvântat Dumnezeu, Care n-a depărtat rugăciunea mea și mila Sa de la mine.

Întru sfârșit, întru laude. Psalmul cântării lui David, 66

- 1 umnezeule, milostivește-te spre noi și ne blagoslovește, luminează fața Ta spre noi și ne miluiește.
- 2 Ca să cunoaștem pe pământ calea Ta, în toate neamurile mântuirea Ta.
- 3 Mărturisească-se Ție noroadele, Dumnezeu, mărturisească-se Ție noroadele toate.
- 4 Veselească-se și să se bucure neamurile, că vei judeca noroadele întru dreptate, și neamurile pe pământ vei povățui.
- 5 Mărturisească-se Ție noroadele, Dumnezeu, mărturisească-se Ție noroadele toate. Pământul și-a dat rodul său.
- 6 Blagoslovește-ne pe noi, Dumnezeu, Dumnezeul nostru. Blagoslovește-ne pe noi, Dumnezeu, și să se teamă de Dânsul toate marginile pământului.

Slavă...

Întru sfârșit, Psalmul cântării lui David, 67

- 1 ă se scoale Dumnezeu, și să se risipească vrăjmașii Lui, și să fugă de la fața Lui cei ce-L urăsc pe Dânsul.

- 2 Precum se stinge fumul, să se stingă; cum se topește ceara de fața focului, așa să piară păcătoșii de la fața lui Dumnezeu.
- 3 Și dreptii să se veselească și să se bucure înaintea lui Dumnezeu, să se desfăteze întru veselie.
- 4 Cântați lui Dumnezeu, cântați numelui Lui, cale faceți Celui ce S-a suit peste apusuri, Domnul este numele Lui.
- 5 Și vă bucurați înaintea Lui; să se tulbure de fața Lui, a Părintelui celor săraci și a Judecătorului văduvelor.
- 6 Dumnezeu este în locul cel sfânt al Său. Dumnezeu face a locui pe cei ce sunt într-un fel în casă.
- 7 Scoțând pe cei din obezi cu vitejie, așijderea pe cei ce amărăsc, pe cei ce locuiesc în mormânturi.
- 8 Dumnezeule, când ieșeai Tu înaintea norodului Tău, când treceai Tu în pustie.
- 9 Pământul s-a cutremurat, că cerurile au picat de către fața Dumnezeului Sinaiului, de către fața Dumnezeului lui Israil.
- 10 Ploaie de bună voie vei osebi, Dumnezeule, moștenirii Tale; și a slăbit, iar Tu o ai săvârșit pe dânsa.

- 11 Dobitoacele Tale locuiesc într-însa; gătit-ai întru bunătatea Ta săracului, Dumnezeule.
- 12 Domnul va da cuvânt celor ce binevestesc cu putere multă.
- 13 Împăratul puterilor, al celui iubit, cu înfrumusețarea casei să împartă prăzi.
- 14 De ați dormi în mijlocul hotarelor, aripile porumbiței sunt cu argint poleite, între umerile ei cu strălucire de aur.
- 15 Când osebește Cel ceresc împărați peste dânsa, ca zăpada se vor albi în Selmon.
- 16 Muntele lui Dumnezeu, munte gras; munte încheșat, munte gras; pentru ce gândiți de munții cei încheșatați?
- 17 Muntele care bine a voit Dumnezeu a locui într-însul, pentru că Domnul va locui până în sfârșit.
- 18 Carul lui Dumnezeu cu miile înmulțit, mii de cei ce prisosesc; Domnul întru ei, în Sinai, în cel sfânt.
- 19 Suiu-Te-ai la înălțime, robit-ai robime, luat-ai daruri întru oameni, pentru că pe cei ce nu se plecau a se sălășlui.
- 20 Domnul Dumnezeu bine este cuvântat, bine este

cuvântat Domnul din zi în zi; să sporească nouă Dumnezeu mântuirilor noastre.

21 Dumnezeu nostru, Dumnezeu a mântui, și ale Domnului, ale Domnului sunt ieșirile morții.

22 Însă Dumnezeu va sfărâma capetele vrăjmașilor Săi, creștetul părului celor ce umblă întru greșalele lor.

23 Zis-a Domnul: din Vasan Mă voi întoarce, întoarce-Mă-voi întru adâncurile mării.

24 Pentru ca să se întingă piciorul tău în sânge; limba câinilor tăi din vrăjmași de la dânsul.

25 Văzutu-s-au umbletele Tale, Dumnezeule, umbletele Dumnezeului meu, ale Împăratului celui din cel sfânt.

26 Mai înainte au apucat boierii, ținându-se de cei ce cântau, în mijlocul fecioarelor celor ce ziceau în timpane.

27 Întru adunări binecuvântați pe Dumnezeu, pe Domnul din izvoarele lui Israil.

28 Acolo Veniamin cel mai tânăr întru uimire, boierii Iudei povățuitorii lor, boierii Zabulonului, boierii Neftalimului.

29 Poruncește, Dumnezeule, puterii Tale; întărește

Dumnezeule aceasta, care o ai făcut întru noi.

30 De la Biserica Ta, în Ierusalim, Ție vor aduce împărații daruri.

31 Ceartă fiarele trestiei, adunarea taurilor întru junincile noroadelor, ca să se încuie cei ispitiți cu argint.

32 Risipește neamurile cele ce voiesc războaie; veni-vor soli de la Egipt, Etiopia mai înainte va apuca mâna ei la Dumnezeu.

33 Împărățiile pământului, cântați lui Dumnezeu, cântați Domnului.

34 Celui ce S-a suit peste cerul cerului, spre răsărituri.

35 Iată va da glasul Său, glas de putere. Dați slavă lui Dumnezeu! Peste Israil mare este cuviința Lui, și puterea Lui în nori.

36 Minunat este Dumnezeu întru sfinții Săi, Dumnezeul lui Israil; Însuși va da putere și întărire norodului Său. Bine este cuvântat Dumnezeu.

Slavă...

Întru sfârșit, pentru cei ce se vor schimba.

Psalmul lui David, 68

- 1 ântuiește-mă, Dumnezeule, că au intrat ape până la sufletul meu.
- 2 Afundatu-m-am în noroiul adâncului, și nu este stare.
- 3 Venit-am întru adâncurile mării, și viforul m-a potopit.
- 4 Ostenit-am strigând, amorțit-a grumazul meu, slăbit-au ochii mei, nădăjduind eu spre Dumnezeul meu.
- 5 Înmulțitu-s-au mai presus decât perii capului meu, cei ce mă urăsc în zadar.
- 6 Întăritu-s-au vrăjmașii mei, cei ce mă goneau pe mine cu nedreptate; cele ce nu am jefuit, atunci am plătit.
- 7 Dumnezeule, Tu ai cunoscut nepriceperea mea, și greșalele mele de la Tine nu s-au ascuns.
- 8 Să nu se rușineze pentru mine cei ce Te așteaptă pe Tine, Doamne, Doamne al puterilor; nici să se înfrunteze pentru mine cei ce Te caută pe Tine, Dumnezeul lui Israil.

- 9** Că pentru Tine am suferit ocară, acoperit-a rușinea obrazul meu.
- 10** Înstrăinat am fost fraților mei, și nemernic fiilor maicii mele.
- 11** Că râvna casei Tale m-a mâncat, și ocările celor ce Te ocăresc pe Tine au căzut asupra mea.
- 12** Și am acoperit cu post sufletul meu, și s-a făcut spre ocară mie.
- 13** Și am pus îmbrăcămintea mea sac, și m-am făcut lor spre pildă.
- 14** Împotriva mea limbuțeau cei ce ședeau în porți, și împotriva mea cântau cei ce beau vin.
- 15** Iar eu cu rugăciunea mea către Tine, Doamne, vremea este de bună voință.
- 16** Dumnezeu, întru mulțimea milei Tale auzi-mă, întru adevărul mântuirii Tale.
- 17** Mântuiește-mă de tină, ca să nu mă afund; izbăvește-mă de cei ce mă urăsc și de adâncurile apelor.
- 18** Ca să nu mă înece pe mine viforul apei, nici să mă înghită adâncul, nici să-și închidă peste mine puțul gura sa.
- 19** Auzi-mă, Doamne, că bună este mila Ta; după

- mulțimea îndurărilor Tale caută spre mine.
- 20** Să nu întorci fața Ta de la sluga Ta, că mă necăjesc, degrab mă auzi.
- 21** Ia aminte spre sufletul meu, și-l mântuiește pe el, pentru vrăjmașii mei izbăvește-mă.
- 22** Că Tu cunoști ocară mea și rușinea mea și înfruntarea mea.
- 23** Înaintea Ta sunt toți cei ce mă necăjesc. Ocară a așteptat sufletul meu și ticăloșie.
- 24** Și am așteptat pe cel ce s-ar mârni cu mine, și nu era; și pe cel ce m-ar mângâia, și nu am aflat.
- 25** Și au dat spre mâncarea mea fiere, și spre setea mea m-au adăpat cu oțet.
- 26** Facă-se masa lor înaintea lor spre cursă, și spre răsplătire și spre sminteală.
- 27** Întunece-se ochii lor ca să nu vadă, și spinarea lor pururea o gârbovește.
- 28** Varsă peste dânșii iuțimea Ta, și mânia iuțimii Tale să-i cuprindă pe ei.
- 29** Facă-se curtea lor pustie, și în lăcașurile lor să nu fie locuitori.
- 30** Că pe care Tu l-ai bătut, ei l-au gonit, și spre

durerea rănilor mele au adăugat.

31 Adaugă fărădelege spre fărădelegea lor, și să nu intre întru dreptatea Ta.

32 Șteargă-se din cartea celor vii, și cu cei drepti să nu se scrie.

33 Sărac și cu durere sunt eu; mântuirea Ta, Dumnezeule, să mă sprijinească.

34 Lăuda-voi numele Dumnezeului meu cu cântare, mări-L-voi pe El întru laudă.

35 Și va plăcea lui Dumnezeu mai mult decât vițelul tânăr, ce-i răsar coarne și unghii.

36 Vadă săracii, și să se veselească; căutați pe Dumnezeu, și va fi viu sufletul vostru.

37 Că a auzit pe cei săraci Domnul, și pe cei în obezi ferecați ai Săi nu i-a urgisit.

38 Laude-L pe Dânsul cerurile și pământul, marea și toate câte se târăsc într-însa.

39 Că Dumnezeu va mântui Sionul, și se vor zidi cetățile Iudeii.

40 Și vor locui acolo, și-l vor moșteni pe dânsul. Și seminția robilor Tăi vor stăpâni pe el, și cei ce iubesc numele Tău vor locui într-însul.

Întru sfârșit, lui David, spre aducerea aminte,
ca să mă mântuiască pe mine Domnul, 69

- 1 umnezeule, spre ajutorul meu ia aminte; Doamne, ca să-mi ajuți mie grăbește.
- 2 Să se rușineze și să se înfrunteze cei ce caută sufletul meu.
- 3 Să se întoarcă înapoi, și să se rușineze cei ce-mi voiesc mie rele.
- 4 Întoarcă-se îndată rușinându-se cei ce-mi grăiesc mie: bine, bine!
- 5 Să se bucure și să se veselească de Tine toți cei ce Te caută pe Tine, Dumnezeule, și să zică pururea: Mărească-se Domnul, cei ce iubesc mântuirea Ta.
- 6 Iar eu sărac sunt și mișel; Dumnezeule, ajută-mi.
- 7 Ajutorul meu și izbăvitorul meu ești Tu; Doamne, nu zăbovi.

Slavă...

DUPĂ A NOUA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... Prea Sfântă Treime... Tatăl nostru...

Troparele (glas 2):

Gândesc de ziua cea înfricoșată și plâng faptele mele cele rele, cum voi răspunde Celui fără de moarte Împărat? Și cu ce îndrăznire voi căuta la Judecătorul, eu curvarul? Milostive Părinte, Fiule Unule născut, Duhule cel Sfânt, miluiește-mă.

Slavă...

În valea plângerii, la locul pe care l-ai rânduiește, când vei șede, Milostive, judecată dreaptă să faci, să nu vădești cele ascunse ale mele, nici să mă rușinezi înaintea îngerilor, ci cruță-mă, Dumnezeule, și mă miluiește.

Și acum...

Nădejde și acoperământ tare al celor ce aleargă la tine, Bună de Dumnezeu Născătoare, părtinitoarea lumii, roagă stăruitor, împreună cu cei fără de trup, pe Cel ce l-ai născut, pe iubitorul de oameni Dumnezeu, să izbăvească sufletele noastre de toată îngrozirea, singură binecuvântată.

Doamne miluiește (de 40 de ori) și rugăciunea aceasta:

Stăpâne, Doamne, Dumnezeul nostru, care singur știi boala ticălosului meu suflet, și tămăduirea acestuia, tămăduiește-l pe dânsul precum știi, pentru mulțimea milei Tale și a îndurărilor Tale; căci din faptele mele nu este cu putință a pune peste dânsul alifie, nici untdelemn, nici legături; ci Tu care ai venit să chemi nu pe cei drești, ci pe cei păcătoși la pocăință, fie-ți milă, îndură-Te,

Catisma a noua

milostivește-Te spre dânsul; rupe zapisul faptelor mele celor multe și urâte, și mă povățuiește la calea Ta cea dreaptă; ca umblând întru adevărul Tău, să pot scăpa de săgețile vicleanului, și așa să stau fără de osândă înaintea înfricoșatului Tău divan, slăvind și laudând prea sfântul Tău nume, în vecii vecilor. Amin.

